

שנאמר [שם, בדברי הימים] "את שאר הכהן. ויעשה כלים לבית ה', כל שרת".

איויה כף שיש לו "שיריים"? – हוי אומר, זה תרומות הלשכה. שמרימים תרומה מהכף שנאוסף מכלל ישראל בתוך שלוש קופות, לצורך קניתה הקרבנות מהכף ש"נתרכם" בקופות. והשARINGת של הכהן שנשאר בלשכה היא ה"שיריים".

ולכן יש לעשות את כל השרת מהכף שב קופות, כי לכף זה יש שיריים שנותרו בלשכה.

ופריכנן: זאיא מא, מדוע לא נאמר, שהפסוק הזה מלמד שיש לעשות כל שורת מכסי השיריים שנשארו בלשכה גופיו, ולא מהכף שנתרם בתוך שלוש הקופות! כי הרוי הפסוק מדבר על עשיית הכלים מ"שאר הכהן"?

ומשנין: כיון שנכתבה המילה "הכהן" בה"א הידיעה, צריך לעשות את הכלים מהכף החשוב, שנתרם בקופות, ולא מן השיריים – פדאמער רבא בעניין הקרבת עולת התמיד בבורק:

"וערך עליה העולה [תמיד של בוקר]" – מלמדת ה"א הידיעה שעולת התמיד צריכה להיות חשובה, ולכן היא תהא העולה ראשונה בבורק, שלא יקדים קרבן אחר לפניה.

הבא גמי מה שאמר הכתוב שעשו את כל

רכתי בלבבאים ראשונים, בספר מלכים ב[פרק יב]: "אך לא יעשה מן הכהן שנועד לתיקן את בית ה', ספות, כל זהב, כל כסף – כי לעושי המלאה יתנווח".

ומוכחה שאין משתמשים בכף בדק הבית לצורך עשיית כל שרת.

ומקשין: אי הבי, קשו קראי אחדדי!

ומשנין: לא קשיא –

באן שגבו וחותירו, שנשאר כסף יותר מז החורן לבדוק הבית, אז היה מותר לעשות מז הכהן המיותר כל שרת.

באן שגבו ולא חותירו, וכיון שיש צורך בכף לבדוק הבית אין עושים ממנו כל שרת.

ופריכנן: וכי גבו וחותירו – מי הוי? הרוי לא לשם קדושת קרבן גבו אותו אלא לצורך בדק הבית, ואיך אפשר לשנות את קדושתו?

אמר רבי אבהו: "לב בית דין" מתנה עליה, שאם הוצרכו לבדוק הבית – הוציאו, ואין לשנות את קדושתם.

וזא לאו, שישאר כסף מיותר – יהו לבלי שרת.

תנא דבי רבי ישמעאל: כל שרת בגין מתרומות הלשכה.⁽¹⁾

שואלה הגمرا "זאיא שיריים גופא", שהם מתאימים לאמור בפסוק "שדר הכהן", והרוי גם הכהן שב קופות הוא כסף שנשאר.

1. התוס' מבארים שהכוונה היא למוחר שנשאר מתרומות הלשכה ולא מתרומות הלשכה עצמה, כמו שਮוכח לפקמן. אלא שאם כן, יש לתמוהה מה